

Μήνυμα τοῦ Α.Θ. Παναγιότῃτος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου
κ. κ. Βαρθολομαίου

πρὸς τὴν ὀλομέλεια τοῦ «Α΄ Διεθνοῦς Συνεδρίου διὰ τὴν Ποιμαντικὴν
Διακονίαν εἰς τὸν Χῶρον τῆς Ὑγιείας»,

Τῷ Ἱερωτάτῳ Μητροπολίτῃ Ρόδου, ὑπερτίμῳ καὶ ἐξάρχῳ πασῶν
Κυκλάδων Νήσων, ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ τῆς ἡμῶν
Μετριότητος κυρίῳ Κυρίλλῳ, Προέδρῳ τοῦ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ καθ' ἡμᾶς
Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου «Α΄ Διεθνοῦς Συνεδρίου διὰ τὴν Ποιμαντικὴν
Διακονίαν εἰς τὸν Χῶρον τῆς Ὑγιείας», καὶ πᾶσι τοῖς μετέχουσιν εἰς αὐτό,
χάριν καὶ εἰρήνην παρὰ Θεοῦ.

Συμφασμένη μὲ τὴν ἐκ τῆς πτώσεως τῶν Πρωτοπλάστων ἐξαχρείωσιν
τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως εἶναι ἡ ἀσθένεια, ἡ προάγγελος τοῦ θανάτου. Ὁ
πόνος, ἡ ἀρρωστία, ἡ διαταραχὴ τῆς ψυχοσωματικῆς ἰσορροπίας, ἡ καταβολὴ
τῶν δυνάμεων καὶ ἡ σταδιακὴ ἐξουθένωσις μέχρι καὶ τῆς τελείας διαλύσεως
τῆς ἀρμονίας καὶ τῆς ἀποτομῆς τοῦ φυσικοῦ δεσμοῦ τῆς συμφυΐας σώματος
καὶ πνεύματος διὰ τοῦ θανάτου, εἶναι στοιχεῖα ἀναποσπάστως συνδεδεμένα
μὲ τοὺς «δερματίνους χιτῶνας», τοὺς ὁποίους περιεβλήθημεν καὶ ἀποτελοῦν
κοινὴν κληρονομίαν πάντων τῶν ἀνθρώπων. Δὲν ἔχουν σχέσιν μὲ τὴν
εὐδοκίαν, τὸ σχέδιον καὶ τὸ «πρῶτον» θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ μὲ τὴν ἀνοχήν
καὶ τὸ «ἐπόμενον» θέλημά Του, «ἵνα μὴ τὸ κακὸν ἀθάνατον γένηται». Ὅπως
καὶ ἂν ἔχη τὸ ζήτημα, γεγονός εἶναι ὅτι κάθε ἄνθρωπος ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν
ἀναμένει τὴν ἐπίσκεψιν τῆς ἀσθενείας καὶ τοῦ θανάτου.

Ὁ ἐξ ὑπερμέτρου ἀγάπης καὶ φιλανθρωπίας ἐνανθρωπήσας
Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὄχι μόνον «διήλθεν εὐεργετῶν καὶ
ιώμενος πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου» (Πράξ. 10:
38) καὶ «θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ» (Ματθ. 9:
35), ὄχι μόνον ἀνέλαβεν ἐν ἑαυτῷ ὅλην τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν καὶ τὸν
θάνατον, ὄχι μόνον παρήγγειλεν εἰς τοὺς Μαθητάς Του: «ἀσθενοῦντας
θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε·
δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε» (Ματθ. 10: 8), ὄχι μόνον μᾶς ἐδίδαξεν
ἐναργέστατα πολλὰ διὰ τῆς Παραβολῆς τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου, ἀλλὰ καὶ
κατέστησεν ἀπολύτως σαφές ὅτι ἀποτελεῖ κριτήριον σωτηρίας ἢ διὰ τοὺς

ἀσθενούντας μέριμνα: «ἠσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με» (Ματθ. 25: 36) – «ἀσθενῆς καὶ ἐν φυλακῇ ἤμην καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με» (Ματθ. 25: 43). Εἶναι φανερόν κατὰ ταῦτα, ὅτι ὅπως ὁ Χριστός, οὕτω καὶ οἱ θέλοντες νὰ εἶναι ἰδικοί Του πρόπει νὰ ἐνδιαφέρονται ζωηρότατα διὰ τοὺς δοκιμαζομένους εἰς τὴν κάμινον τοῦ πόνου καὶ τῆς σωματικῆς ἢ ψυχικῆς ἀσθενείας ἢ ἀναπηρείας. Τὸ ἔπραξαν εὐθύς ἀμέσως οἱ Ἀπόστολοι, ὅπως ὠραιότατα περιγράφεται καὶ εἰς τὰς Πράξεις. Ὁ δὲ θεῖος Ἰάκωβος εἰς τὴν ἐπιστολὴν του συνιστᾷ τὴν προσευχὴν τῶν πρεσβυτέρων τῆς Ἐκκλησίας ὑπὲρ τῶν ἀσθενούντων καὶ τὴν ἀλειψίν των δι' ἡγιασμένου ἐλαίου «ἐν ὀνόματι Κυρίου» (Ἰακ. 5: 14-15), ὅπου καὶ βασιζέται τὸ μυστήριον τοῦ ἱεροῦ Εὐχελαίου. Οἱ Ἅγιοι Πατέρες ἐμερίμνουν σπουδαίως ὑπὲρ τῶν ἀσθενούντων. Ἀρκεῖ νὰ ὑπενθυμίσωμεν τὸν Μέγαν Βασίλειον μὲ τὴν περίφημον «Βασιλειάδα» ἢ τὸν Σαμψὼν μὲ τὸ «Ξενοδοχεῖον» του. Πολλοὶ τῶν Ἁγίων, ὅπως οἱ Ἅγιοι Ἀνάργυροι, ὑπῆρξαν ἰατροί, ἐνῶ πλεῖστοι ἔλαβον τὸ χάρισμα τῶν ἰαμάτων καὶ κατέστησαν λαοφιλέστατοι.

Ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ αἰώνων εἶχε καὶ ἔχει πάντοτε ἰδιαίτερον μέλημά της τὴν συμπαράστασιν, παραμυθίαν καὶ περίθαλψιν τῶν ἀσθενούντων. Ἀρκεῖ ἡ ὑπόμησις τῶν εὐαγῶν ἰδρυμάτων τῆς Μονῆς Παντοκράτορος ἐπὶ Βυζαντίου καὶ ἡ παρουσία σήμερον τῶν Φιλανθρωπικῶν τῆς Καταστημάτων καὶ τοῦ Νοσοκομείου «Βαλουκλῆ», μὲ τμήμα μάλιστα διὰ τοὺς νευρολογικῶς καὶ ψυχικῶς ἀσθενούντας, τὸ ὁποῖον ὅταν ἰδρῦθη πρὸ διακοσίων πενήκοντα καὶ πλέον ἐτῶν ὑπῆρξε πρωτοπορειᾶκὸν εἰς τὴν Εὐρώπην, καθὼς καὶ ἡ λειτουργία εἰς τὰς ἀνὰ τὸν κόσμον Ἐπαρχίας αὐτῆς εὐαγῶν ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων διὰ τὴν περίθαλψιν ἀκραίων περιπτώσεων ἀσθενούντων καὶ ἀναπήρων νέων ἢ ἡλικιωμένων, καὶ οἱ εἰς τὰ νοσηλευτικὰ ἰδρύματα διακονοῦντες κληρικοὶ αὐτῆς ὡς «chaplains» - διὰ νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὸν διεθνῶς καθιερωμένον ὄρον - διὰ τὰς πνευματικὰς ἀνάγκας τῶν νοσηλευομένων, τῶν συγγενῶν των καὶ τοῦ ἱατρικοῦ καὶ νοσηλευτικοῦ προσωπικοῦ. Εἰς τὰ πλαίσια τοῦ στοργικοῦ αὐτῆς ἐνδιαφέροντος ἐντάσσεται ἐπίσης ἡ ἀπὸ δεκαετίας ἀναληφθεῖσα πρωτοβουλία αὐτῆς διὰ τὸν συντονισμόν τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου εἰς τὸν χῶρον τῆς υἰγείας ἐν Εὐρώπῃ μὲ τὸ ὑπὸ τὴν ἐπαξίαν προεδρίαν καὶ θερμουργὸν πνοὴν τοῦ ἀκαμάτου Αἰδεσιμολογιωτάτου Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Σταύρου Κοφινᾶ «Εὐρωπαϊκὸν Δίκτυον Ποιμαντικῆς

Διακονίας εἰς τὸν Χῶρον τῆς Ὑγιείας», τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ μοναδικὸν Εὐρωπαϊκὸν ὄργανον ὅπερ συνδέει ὅλους ὅσοι προσφέρουν ἐκκλησιαστικὴν διακονίαν εἰς χώρους παροχῆς ὑπηρεσιῶν ὑγιείας ἐν Εὐρώπῃ. Τῶν προσπαθειῶν ἀκριβῶς τοῦ Δικτύου τούτου καρπὸς εἶναι καὶ τὸ Συνέδριόν σας εἰς Ρόδον, τὴν προσφιλεῖ καὶ εὐλογημένην Ἐπαρχίαν ταύτην τοῦ καθ' ἡμᾶς Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

Ἐπειδὴ αἱ ἀνάγκαι τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ποιμαντικῆς διακονίας ὁσημέραι αὐξάνονται καὶ ἐπειδὴ πολὺ ἀκόμη ἀπέχομεν ἀπὸ τοῦ νὰ δυνάμεθα νὰ ἀνταποκριθῶμεν πλήρως εἰς αὐτάς, καὶ μάλιστα ὑπὸ τὰς νέας κοινωνικὰς ἐν Εὐρώπῃ συνθήκας, αἱ ὁποῖαι χαρακτηρίζονται ἀπὸ τὴν διασπορὰν τοῦ Ὁρθοδόξου στοιχείου μέχρι τῶν πλέον ἀπομεμακρυσμένων καὶ ἀπομεμονωμένων κάποτε σημείων τῆς ἡπείρου, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰς κβαντικὴν ἔκρηξιν ἐνθουμιζούσας καθημερινὰς προόδους τῆς ἰατρικῆς καὶ νοσηλευτικῆς, ἀναμένομεν ἀπὸ τὸ Συνέδριόν σας ὄντως πολλὰ καὶ χρήσιμα, τὰ ὁποῖα καὶ ἀσφαλῶς θὰ ἀξιοποιήσωμεν καταλλήλως, προκειμένου νὰ ἀνταποκριθῶμεν λυσιτελέστερον εἰς τὸ πρὸς τὸν δοκιμαζόμενον συνάνθρωπον ἐκκλησιαστικὸν ἡμῶν καθῆκον.

Ἐπὶ τούτοις, συγχαίρομεν πατρικῶς τὴν Ὁργανωτικὴν Ἐπιτροπὴν διὰ τὴν προετοιμασίαν τοῦ Συνεδρίου, τοὺς Ἐλλογιμωτάτους κυρίους εἰσηγητὰς καὶ πάντας τοὺς συνέδρους, ἀπονέμομεν εἰς ὅλους ὀλόθυμον τὴν Πατρικὴν καὶ Πατριαρχικὴν ἡμῶν εὐχὴν καὶ εὐλογίαν, καὶ εὐχόμεθα πλήρη ἐπιτυχίαν τῶν ἐργασιῶν, μὲ τὴν δαψιλῆ ἐνίσχυσιν τοῦ Ἰατροῦ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τὸν πλούσιον φωτισμὸν τοῦ Παρακλήτου, εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός.

,βη' Σεπτεμβρίου ιε'

+ Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος